

ಚಿತ್ರ: ಗೋಕುಲ ಅರೆಕಟ್ಟೆ

ಕುದನ್ನೀಲ್ ಒಕ್ಕಿಯನಕ್ಕಿಳ!

ಅಲಕಾವತಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶಾರರೇನೆ ಎಂಬ ಬಟ್ಟಿ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನು ಒಕ್ಕಿಯವನೇ ಆಗ್ನಿಹರು ಎದುರು ಹೇಳಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿ ಏನಿಸದೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೊಳ್ಳಬ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಸಾರ ಎಂಬ ಚತುರ ಮಂತ್ರಿಯಿದ್ದ. ಆತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಇಂಗಿತಜ್ಞತೆಯಿತ್ತು. ಭವಿಷ್ಯದ ಮುನ್ಮಾರ್ಕನೆಯನ್ನು ವ ಹಾಗೆ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್ರಾಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಜನ ಗುಣ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನದಬ್ಬು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸ್ಥಾಪನವಾಗಿ ಸಾಗುವತೆ ಅತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಇಬ್ಬು ಅಂಗರಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವನದುಗ್ರರಿಯನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ರಾಜನಿಗೆ ನೀರಾರ್ಥಿಕೆಯಾಯಿತು. ದಾರಿಯ ಪಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸರ್ಯಾವರ ಇತ್ತು. ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕಾಲಿಗೆ ಕರ್ಯಾಂದು ಬಿಡು ಬಲಗಾಲ ಕಿರುಬೆರಳು ಚೂರು ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಸೊಷ್ಟಿನ ರಸ ಹಿಂಡಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇ ಆದದ್ದು ಒಕ್ಕಿದೇ ಅಯಿತು' ಎಂದ.

ನೋವಿನಿಂದ ಬದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. 'ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ಬದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನು ಒಕ್ಕಿಯದಾಯಿತು.. ಎನ್ನತ್ತಿರಿಯಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಕಾರಾಗ್ವಹ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕೆಂಡಾಮಂಡಲನಾಗಿ ಹರಿಹಾಯ್ದುವನೇ ಓವ್ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಾರಾಗ್ವಹಕ್ಕೆ ಕೆಳಿಸಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಡಿನ ರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ಎದುರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ರಾಜ್ಯದ ಕುಲದೇವತೆಗೆ ಬಲಿಕೊಡಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿವಂತನಾದ ದವ್ವಪುಷ್ಟ ವೃಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹುದುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದವರೇ ಬಲಿಕೊಡಲು ಯೇಸ್‌ನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಂದು ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೊಂಡು ರಾಜನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಲದೇವತೆಯ ಗುಡಿಗೆ ಒಯ್ಯಿರು. ಕಾಡಿನ ರಾಜ ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿ ರಾಜ ಶೂರಸೇನನ್ನು ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಪೂಜಾರಿ 'ಇವನ ಬಲಗಾಲ ಕಿರುಬೆರಳು ಉಂಪಾಗಿದೆ. ಅಂಗಾಂಗ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಡಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ' ಎಂದ. ಕಾಡಿನ ರಾಜ 'ಇವನನ್ನೇ ಕರೆತಂದಿರಿ? ಇವನನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನ' ಎಂದು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಅದರಂತೆ ಭಟರು ಅವನನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟಿರು. ರಾಜ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ.

ತನ್ನ ಬಲಗಾಲ ಕಿರುಬೆರಳು ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರ ಹೇಳಿದ್ದೇ 'ನಿಜವಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಕಾರಾಗ್ವಹಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ವಪಟ್ಟ ರಾಜ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದ 'ನಾನು ಕಾರಾಗ್ವಹಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದೆನೆಂದು ಬೆಳಸರವಾಯಿತೆ? ಕ್ಷಮೆನು' ಎಂದು. ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದ 'ಇಲ್ಲ ಆದದ್ದು ಒಕ್ಕಿಯದೇ ಆಯಿತು. ನನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯಿತು' ಎಂದು.

'ಅಭ್ಯ ಅದು ಹೇಗೆ? ಬಂಧಿಖಾನೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರೂ ಖಿಂಬಿ ಎಂದರೆ?' ಅಜ್ಞಾರಿಯಿದ್ದ ರಾಜ ಕೇಳಿದ.

ಮಂತ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಸಾರ 'ಒಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾರಾಗ್ವಹಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದೆ ಇಧ್ವಿಧರೆ ಕಾಡಿನ ರಾಜನ ಭಟರು ನಿವ್ಯಾ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಂಗ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಾಗ್ವಹಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದಿರೆ' ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ರಾಜನಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅತ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೇ ಕೇಳಬೇಕು ಬಾರದು ಎಂದು ನಿಣಾಯ ಮಾಡಿದ. ಆಗುವುದು ಆಗಿಯೇ ತೇರುತ್ತದೆ. ಅವಗುಣದಲ್ಲಿ ಗುಣವನ್ನೇ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆದೊಗಿದ.

-ವನರಾಗ ಶಮಾರ್